

Dn. Arnoldo Veltmanu, ministro Eccleſiæ 1035
quæ eſt Embdæ
in Oriſto pax.

Venerande frater in meis magnis doloribus hoc mihi levat animum quod te audio mea charæ conjugis acerbissimæ mortis tuæque constantiæ ex fide. Verum hoc magnum est quod in tali discrimine quæ nullum poterat dare gravioribus meam et vestram sociam domi duam animæ vacare non desiverit. Deo, vestrique Domino officio: tum autem esse domi suæ nunquam domum memori gravior, animo infestiorque. Mi frater quam ægre mecum patior Domino quicquid præripuerit domus mi [= Mscr. a. 4: Nr. 149]

hil esse jam relictum nec peccasse quidem. Quæ
de bonis annis fuisse dicit? non meditor, et lege
orare dominum cernerem, adveram quando et se
ecclesiam in qua crebrò eodem die ingressa
sex animæ aut plures forent auscultare ver-
bo Domini libere in genibus et manus ad Deum
tollere et studia vitamq; nostram ejq; miseri-
diæ commendare. Sic mihi cum tota uxore pie
memoriæ, anni circumvoluto cum sumptis sanct
cujus lacrimas sæpè vidi et vidisse ipsa mihi sæpè qui
in cubiculi secreto nostra et tristes vitæ casus
deflere soleret. Ejusmodi delatio huius orationis
precationis præcedit et genuflexio
et frons in aliqua domestica cubicula mi-
rificè adhiberi sæpissimè consuevit. Nunc verò nonnemo hæc omnia desiderat
cum mihi ideò soli in amplo domo lari pecori
nihil præter lucifugæ aranearum reliquæ
rupta. Hæc historiæ scribendi materia
unica proposita. Constituerant mode hæc pi
etati in meam dilectam conjugem gratias ag
ere, quas ego hic fraude quantas possum

maximas ago, tum tibi, tum aliis quos fratris
& ac sororibus quicunq; aliquo humanitatis offi-
cio mea absentis vices vestra illic reposcillare stude-
runt. Cornelium superioris mee conjugis fra-
trem vestrum non ut beneficiis vestris ulla
ex parte respondeat, sed ut aliquam benefici re-
stra intelligentis significationem ostendat.
Ita meis verbis Dn. Jacobum Brandeum Balleium Dn. Corn:
Schetium, Collegas vestros alios, pios fratres
salutabis. Quam quæ istic vices sint loca cog-
scet. Nam terrebis vos vicina cladis aspectu
non dubito. Cornelium tuis precibus Deo co-
mendato. Dominus Heidelbergæ scripsit. Diabolus
et illi Ecclesiæ pestilentia minatur, usq; adeò ut
illi ecclesiæ quam brevi quidem non profligatorum
fratrum animi exanimatis horrore et peri-
culis requiescant. Sed bene habet quod filij
Dei coelum sanctis suis tanquam domicilium et
vos quietis propositi, in quo jam alterum pe-
dem fixistis dicam) virtutibus, quæque illuc vitæ
ac salutis nostræ principem Jesum Christum com-
plexi sunt. Vale ac reverende frater et fratrem
Veris Junij 1567. Bremæ

Vestræ affinitatis
Cornelius Nolanus.

D. Jacobo Uberto

Pax Christi.

Venerande Dn. Doctor, ut semper alias tuis lite-
ris commisisti sodes, ita nunc præsertim quicon-
solatione quam tuis possum maximas tuæ charitati
gratias ago, quibus nihil acerbissimis doloribus
quod fieri aliter non potuit in tam præsentia,
fuit. Tempestivas apud Propheticam: Loqua-
tur dies diei et nox nocti effutiet. Domini abstulit à me
desiderium oculorum meorum in plaga. Sed has quæ-
monias non libet accordare, ut videar non
satis æquanimiter ferre. Justitiæ hujus recog-
dibus haud paucis nil peregrinum, quidecq
jam annis hac urbe frequentium, exemptum esse
communibus malis, quæ bonos et malos juxta

106)

[= Hscr. A. 7. Nr. 144]